30/10/2021

Οφειλόμενη απάντηση σε εφησυχάζοντα (;) Μητροπολίτη

/ Γνώμες

Με ανοικτή επιστολή ο Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ Ιερώνυμος απαντά σε πρόσφατη επιστολή που δημοσιοποιήθηκε εναντίον του από Ιεράρχη που δεν κατονομάζει και σύμφωνα με την οποία τον κατηγορεί για τις αναφορές του και τις θέσεις του για το εμβόλιο.

Το θέμα δημιουργήθηκε σύμφωνα πάντα με το άρθρο του Σεβασμιωτάτου, από τις θέσεις που εξέφρασε ο ίδιος για τον εμβολιασμό και μάλλον γνωστοποίηθηκαν λανθασμένα από περιφεριακή εφημερίδα με αποτέλεσμα να δώσει αφορμή για την αντίδραση άλλου Ιεράρχη.

Η πέτρα του σκανδάλου σύμφωνα με το άρθρο του Μητροπολίτη Λαρίσης ήταν ο τίτλος της περιφεριακής εφημερίδας που έλεγε:

«”Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τό ἐμβόλιο!” Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης “ξαναχτυπᾶ” δίχως ἔλεος!».

Πάντως δεν είναι η πρώτη φορά που οι απόψεις για το εμβόλιο δημιουργεί διχασμό και διαφωνίες σε ολόκληρη την κοινωνία αλλά ακόμη και στην εκκλησία όπου

πολλές φορές ο κόσμος προσφεύγει για να πάρει απαντήσεις και τελικά παραμένει σε πλήρη σύγχιση.

Το άρθρο που ακολουθεί το δημοσιεύουμε ολόκληρο στη σελίδα μας ώστε να μπορούν να κατανοήσουν οι αναγνώστες μας το πραγματικά μεγάλο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί στην κοινωνία.

Οι απόψεις που δημοσιεύουμε κατά διαστήματα ή οι διαφωνίες αποτελούν μέρος της ενημέρωσης για θέματα που απασχολούν την κοινή γνώμη και δεν εκφράζουν την συντακτική μας ομάδα.

Διαβάστε το άρθρο

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σᾶς εὐχαριστῶ πού τιμήσατε τήν ἐλαχιστότητά μου μέ «ἀνοικτή ἐπιστολή». Ἤδη ἀποροῦσα γιατί ἀργήσατε. Σᾶς εὐχαριστῶ καί γιά τήν καλή σας διάθεση, μέ ἀναφορά στήν διακονία μου στήν Ἱερά Σύνοδο, καί γιά τούς χαρακτηρισμούς σας, τόσο γιά ἐκείνους πού ἀφοροῦσαν στό τότε, ὅσο καί γιά ἐκείνους πού ἀφοροῦν στό τώρα. Μᾶλλον δέν ἀξίζω τούς πρώτους, ἐνδεχομένως νά μοῦ ἀξίζουν χειρότεροι ἀπό τούς δεύτερους.

Ἐπιτρέψτε μου, παρά ταῦτα, νά ἀπαντήσω, πρῶτον γιατί δέν θέλω νά ἐκληφθεῖ ἡ ἐκ μέρους μου σιωπή ὡς περιφρόνηση πρός τό Σεπτό Πρόσωπό Σας. Δεύτερον, γιατί πάντα θαύμαζα τήν μαχητικότητά Σας (ἀκόμη κι ὅταν διαφωνοῦσα μαζί Σας, ὅπως τώρα). Τρίτον, γιατί ὅπως Ἐσεῖς προσπαθεῖτε νά μέ βγάλετε ἀπό τήν «οἰκτρά πλάνη» στήν ὁποία κατά τήν ἄποψή Σας ἔχω ἐμπέσει, ἔτσι κι ἐγώ θέλω νά Σᾶς παρακαλέσω νά μελετήσετε καλύτερα τά ὅσα ὑποστηρίζετε καί τίς πηγές, στίς ὁποῖες στηρίζεστε, γιά νά καταλάβετε πόσο ἐκτίθεσθε σέ ἡλικία πού δέν ἐνδείκνυται γιά τέτοιες ἐνασχολήσεις. Διότι ὅπως Ἐσεῖς ἐπικαλεῖσθε τά πρεσβεῖα Σας στήν Ἀρχιερωσύνη καί τό ἀρχιερατικό χρέος νά ὀρθοτομοῦμε τόν λόγο τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀληθείας, «δηλ. νά μή διδάσκουμε στό Λαό τοῦ Θεοῦ ἀνακρίβειες ἤ καί ψευδεῖς διδασκαλίες», ἐπικαλούμενος κι ἐγώ τό δεύτερο, ἀλλά καί τήν σοφή λαϊκή παροιμία πού λέει πώς «τά στερνά τιμοῦν τά πρῶτα», δηλαδή ὑπάρχει κίνδυνος στά γεράματα νά ἀνατιναχθοῦν οἱ κόποι μιᾶς ζωῆς, πράγμα τό ὁποῖο ἀπεύχομαι γιά Ἐσᾶς, ἔρχομαι νά προσπαθήσω νά Σᾶς μεταπείσω στά λάθος πιστεύματα (εὐτυχῶς ὄχι θεολογικά, μιᾶς πού τό ἐμβόλιο δέν εἶναι θεολογικό ζήτημα, ἀλλά ὑγειονομικό), τά ὁποῖα μᾶλλον Σᾶς ὁδηγοῦν σέ λάθος ἐνέργειες καί συμπεράσματα.

Μέ καλεῖτε σέ μετάνοια καί διόρθωση ἡμαρτημένων, ὅπως γράφετε, διότι δῆθεν εἶπα ὅτι «Θεόσταλτο εἶναι τό ἐμβόλιο κατά τοῦ covid».

Εὐτυχῶς ἔχετε τό θάρρος νά παραδεχθεῖτε πώς δέν τό εἶπα, ἀλλά ἔτσι ἔγραψε ὅτι εἶπα ἡ γνωστή γιά τόν προσανατολισμό καί τήν ποιότητά της ἐφημερίδα «Ἐλεύθερη Ὥρα». Σεῖς δέ πού εἶστε τακτικός ἀναγνώστης καί παραπέμπετε συχνά γιά νά στηρίξετε τίς ὑποθέσεις Σας σέ ἄρθρα τῆς ἐφημερίδας αὐτῆς, ἀντί νά ἀπευθυνθεῖτε στήν ἐφημερίδα καί νά ἀπαιτήσετε νά ἀναθεωρήσει τό ἡμαρτημένο πρωτοσέλιδό της τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 2021, μέ τό ὁποῖο ὑπό τόν τίτλο «"Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τό ἐμβόλιο!" Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης "ξαναχτυπᾶ" δίχως ἔλεος!», βάζει στό στόμα μου λόγια πού δέν εἶπα, ἀντί αὐτοῦ πέραν πάσης προσδοκίας ζητᾶτε ἀπό ἐμένα νά ἀναθεωρήσω... Ἀποφεύγω χαρακτηρισμούς γιατί διατηρῶ ἀκέραιο τόν σεβασμό μου πρός τήν Ἀρχιερωσύνη καί τήν μέχρι τώρα πορεία Σας.

Περαιτέρω, ἐν γνώσει Σας ὅτι δέν εἶπα τήν παραπάνω φράση, οἰκοδομεῖτε ἐπί αὐτῆς ὅλην τήν προβληματική ἐπιχειρηματολογία τοῦ ἄρθρου Σας. Πρίν Σᾶς ἀναλύσω γιατί πιστεύω ὅτι εἶναι προβληματική ἡ ἐπιχειρηματολογία Σας, ἐπιτρέψτε μου νά ξεκαθαρίσω τί πιστεύω γιά τό ἐμβόλιο, ὅπως τό δημοσιοποίησα στόν λαρισαϊκό λαό μέ ἄρθρο μου στήν ἐφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ τῆς Λάρισας τήν 26η Ἰουλίου 2021 ὑπό τόν τίτλο: «Πάλι Διχόνοια;», ἀπό ὅπου καί τά ἀποσπάσματα: «(...) ἐπιθυμῶ νά ξεκαθαρίσω τό αὐτονόητο, ὅτι μέ ἐκφράζει καί μέ δεσμεύει ἀπόλυτα ἡ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 13ης Ἰουλίου 2021, ἡ ὁποία παρουσιάζεται ἀναλυτικά τόσο στό Δελτίο Τύπου τῆς Συνόδου τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅσο καί στό σχετικό Ἀνακοινωθέν, ἀλλά καί στήν Ἐγκύκλιο πού διαβάστηκε τήν Κυριακή 25 Ἰουλίου 2021 σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς τῆς χώρας, καθώς καί στό ἔντυπο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ, τά ὁποῖα μπορεῖ ὁ καθένας νά βρεῖ στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου. (...) τό ἀντι-ἐμβολιαστικό κίνημα στήν παγκόσμια ἔκφρασή του δέν εἶναι τόσο ἀθῶο ἤ τόσο ἁπλό, οὔτε σχετίζεται μόνο μέ τήν παροῦσα συγκυρία ὅπως ἀφελῶς πιστεύουν κάποιοι. Ἐκμεταλλεύεται τίς συνθῆκες τῆς πανδημίας, ὅπου κυριαρχοῦν ὁ φόβος καί ἡ καχυποψία, καθώς καί τό γεγονός ὅτι τά ἀντι-COVID ἐμβόλια δέν ἔχουν ἀκόμη τήν ἐκτεταμένη χρονικά ἐφαρμογή καί παρατήρηση τῶν ἀποτελεσμάτων τους, γιά νά ἀναπτύξει θεωρήσεις ἐπιστημονοφανεῖς, νά ἐπικαλεστεῖ πιθανότητες, νά φανταστεῖ σκοτεινές πτυχές καί ὕποπτα σχέδια, ὥστε νά ἀρνηθεῖ τά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης μας συνολικά καί νά ὑπονομεύσει ἰατρικές πρακτικές πού μεταπολεμικά ἔσωσαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἰδίως περιορίζοντας τήν θνησιμότητα στήν παιδική ἡλικία. Ἀπό τά παραπάνω, εὔκολα καταλαβαίνει κανείς ὅτι τό ζήτημα τῶν ἐμβολίων δέν εἶναι θεολογικό, δέν ἔχει νά κάνει μέ τό Δόγμα ἤ τή Λατρεία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, δέν εἶναι ἀποκλειστικά Ἑλληνικό ἤ ἐθνικό, εἶναι πρώτιστα ὑγειονομικό, τείνει ὅμως, νά ἐξελιχθεῖ σέ μεῖζον πολιτικό, ἀκριβῶς ἐπειδή ἡ σκοπιμότητα ἤ ἡ ὑστεροβουλία κάποιων τό ἐμπλέκουν στούς διεθνεῖς καί τούς ἐγχώριους πολιτικούς τους χειρισμούς, καθιστῶντας το εὔκολο πεδίο

ἀντιπαράθεσης.

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ἐμπλέκεται ἄμεσα, ἀλλά ἔμμεσα, καθώς τά θέματα τῆς καθημερινότητας ἤ τῆς προστασίας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου διέρχονται μέσα ἀπό τήν ἠθική της, τόν τρόπο ζωῆς πού προτείνει, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νά μήν ἐγκλωβίζεται στά στενά ὅρια τῆς βιολογικῆς του ὕπαρξης καί τῶν ἀναγκαιοτήτων της, ἀλλά διασώζοντας τήν ἐλευθερία του νά ἐκλεπτύνει τήν προσωπικότητά του καί νά καλλιεργεῖ μιά οὐσιαστική πνευματικότητα. Κι ἐκεῖ οἱ Ἀρχές τῆς Παράδοσής μας, τοῦ φρονήματος τῶν Πατέρων μας, τῶν Ἱερῶν μας Κανόνων, μᾶς ἐπιβάλλουν διπλό σεβασμό, ἀφ᾽ ἑνός πρός τήν ἀνθρώπινη ζωή, ἀφ᾽ ἑτέρου πρός τήν ἐπιστήμη καί μάλιστα τήν ἰατρική. Οἱ δύο αὐτές θεμελιώδεις θεωρήσεις ὑπαγόρευσαν, ὄχι μόνο στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνά τόν κόσμο, μιά συμπεριφορά καί στάση πού κάποιοι στήν ἄγνοια ἤ τήν ἀμάθειά τους ἔσπευσαν νά κατακρίνουν, δέν ἦταν ὅμως, τίποτε παραπάνω παρά ἡ ἔκφραση τῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ πιστή τήρηση τῆς Ἱεροκανονικῆς Της Παράδοσης καί ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης καί τῆς μέριμνάς της γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Τό εἴχαμε ξαναγράψει, ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρίς νά ἔχει ἕνα ὁρατό διοικητικό κέντρο ἐπί γῆς, διά τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἔλαβε τά ὅμοια μέτρα ὑγειονομικοῦ ἐνδιαφέροντος καί συμπεριφέρθηκε ἐνιαία, ἀσχέτως ἐπί μέρους κρατικῶν ἐντολῶν καί ἐπιχώριας πολιτικῆς. Καί ἀφοῦ ἀπέκρουσε τήν θρησκοληψία καί τόν φανατισμό τῆς ἀμάθειας καί τῆς ἐμπάθειας στό ζήτημα τῆς μάσκας, ἔρχεται τώρα νά συστήσει τόν ἐμβολιασμό, ὄχι ὡς πανάκεια, ἀλλά ὡς ἕνα ὅπλο ἰσχυρό, ὡς ἕνα μεγάλο βῆμα στήν προσπάθεια τῆς ἀνθρωπότητας νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τήν μάστιγα πού τήν πλήττει ἐδῶ καί ἐνάμισυ ἔτος. Νά συστήσει, ὄχι νά ἐπιβάλλει! Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία γνωρίζει νά σέβεται τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία, τήν ὁποία μέ πάθος ὑπηρετεῖ, καλλιεργεῖ καί ἐξελίσσει. Γι᾽ αὐτό καί ὁ,τιδήποτε τό ὑποχρεωτικό, εἶναι πάντα θέμα εἰδικοῦ προβληματισμοῦ. Γενικά, ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καλεῖται νά πείσει, να προτρέψει, νά παρακαλέσει, ὄχι ὅμως νά ὑποχρεώσει σέ συγκεκριμένη κατεύθυνση. (…)». Τό ἄρθρο μου αὐτό Σᾶς τό εἶχα στείλει διά τοῦ ταχυδρομείου νωρίτερα αὐτόν τόν μῆνα, ὅταν μοῦ κάνατε τήν τιμή ὡσαύτως διά τοῦ ταχυδρομείου νά μοῦ ἀποστείλετε ἄρθρο Σας στήν ἐφημερίδα «Νέοι Ἄνθρωποι» τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 2021, μαζί μέ τήν «Ἐλεύθερη Ὥρα» τῆς ἴδιας ἡμέρας.

Καί πᾶμε στά ἐπιχειρήματά Σας. Μοῦ γνωστοποιεῖτε ὅτι: «κατά τό ἔτος 1981 ἐτέθη σέ κυκλοφορία μία μελέτη μέ τόν τίτλον «The Eyes of Darkness» τοῦ συγγραφέως Dean Koontz». Σοβαρά τώρα; Μελέτη τό μυθιστόρημα ἐπιστημονικῆς φαντασίας; Καί ποιός ὁ συγγραφέας; «Ο ΝΤΙΝ ΚΟΥΝΤΖ γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Πενσιλβάνια των ΗΠΑ. Είναι ένας από τους πιο επιτυχημένους συγγραφείς παγκοσμίως. Έχει μεταφραστεί σε 38 γλώσσες, και οι συνολικές πωλήσεις των

έργων του ξεπερνούν τα 450.000.000 αντίτυπα. Δεκατέσσερα από τα έργα του έφτασαν στην πρώτη θέση στη λίστα των μπεστ σέλερ των New York Times. Μερικά από τα γνωστότερα μυθιστορήματά του είναι τα εξής: Φαντάσματα, Ο εφιάλτης παραφυλάει, Νύχτες τρόμου, Το κρησφύγετο. Το περιοδικό Rolling Stone τον έχει χαρακτηρίσει «τον πιο δημοφιλή συγγραφέα έργων αγωνίας της Αμερικής». Ζει στη Νότια Καλιφόρνια με τη σύζυγό του Γκέρντα. (Ἀπό τήν ἱστοσελίδα τῶν ἐκδόσεων ΨΥΧΟΓΙΟΣ)». Πόσες φορές ἔργα ἐπιστημονικῆς φαντασίας συνέπεσαν μέ κατοπινές ἐφευρέσεις ἤ ἐξελίξεις! Δηλαδή, ὁ Ἰούλιος Βέρν κατά τήν ἄποψή Σας τί εἶναι; Κι αὐτός «προάγγελος τῶν Δυνάμεων τοῦ Διαβόλου»; Παρακαλῶ ἀναλογιστεῖτε ἄν Σᾶς τιμᾶ νά ἐπικαλεῖστε ἕναν συγγραφέα μυθιστορημάτων ἐπιστημονικῆς φαντασίας ὅταν ἀναφέρεστε σέ θέματα πανδημίας, ὀνομάζοντας μάλιστα τό μυθιστόρημά του «μελέτη»!

Κι ἡ ἀναφορά στήν προσβολή τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου ἀπό τόν κορωνοϊό ἐνῶ ἦταν πλήρως ἐμβολιασμένος, θέλω νά πιστεύω ὅτι εἶναι προϊόν κακῆς πληροφορήσεώς Σας. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυσέβαστός μου Ἅγιος Πατρῶν, ἀναφερόμενος στή νοσηλεία του, τόνιζε ἐπανειλημμένως πώς οἱ γιατροί τοῦ ἔλεγαν ὅτι ἄν δέν εἶχε ἐμβολιαστεῖ ἡ ἐξέλιξη τῆς ὑγείας του θά ἦταν διαφορετική. Ἄρα μᾶλλον χάρη στόν ὁλοκληρωμένο ἐμβολιασμό του ἀπεφεύχθησαν τά χειρότερα.

Γιά νά μήν ἐπεκτείνω πολύ τήν ἀπάντησή μου καί Σᾶς κουράσω, θά ἀποφύγω νά ἀποδομήσω τά δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων «Ἐλεύθερη Ὥρα» καί «Μακελειό», τά ὁποῖα σωρηδόν μοῦ παραθέτετε, μέ μόνην τήν παρατήρηση ὅτι καταλαβαίνετε νομίζω, πώς δέν ἀποτελοῦν ἐπιστημονικά περιοδικά καί μάλιστα ἰατρικά... Ὁπωσδήποτε δέν καταφεύγει σέ αὐτά γιά νά ἐνημερωθεῖ ἡ ἐπιστημονική κοινότητα, οὔτε τά ἴδια ἰσχυρίζονται ὅτι δημοσιεύουν συνολικά ἀπόψεις καί δηλώσεις ἐπιστημόνων. Εἶναι προφανές ὅτι δημοσιοποιοῦν μονομερῶς ὅτι ταυτίζεται ἤ πιστεύουν ὅτι ταυτίζεται πρός τήν ἄποψή τους, βάζοντας κατά τά λοιπά στό στόμα ἀνθρώπων λόγια πού δέν εἶπαν, ὅπως ἀπό τήν ἀρχή τῆς παρούσας εἴχαμε τήν εὐτυχία νά διαπιστώσουμε... Ἐπομένως καί τά ἐπ᾽ αὐτῶν ἐδραζόμενα συμπεράσματά Σας ἤ καί οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπορρέοντες χαρακτηρισμοί ὡς πρός ἐμένα, μᾶλλον κλονίζονται (εἶναι ὅ,τι πιό οὐδέτερο καί πρός Ἐσᾶς ἀπονέμον σεβασμό, μπορῶ νά σκεφθῶ).

Ὡς πρός τό ἐπιχείρημά Σας ὅτι «στηρίζω τήν Κυβέρνηση», ἄν παρακολουθούσατε τά λεγόμενα καί γραφόμενά μου (τά ὁποῖα εὐτυχῶς δέν θά βρεῖτε στήν «Ἐλεύθερη Ὥρα» καί τό «Μακελειό»), θά κατανοούσατε ὅτι μέ ἀδικεῖτε. Στό ἀνωτέρω μνημονευόμενο ἄρθρο μου, μέ ἀφορμή συγκέντρωση κατά τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ἐμβολιασμοῦ στή Λάρισα ἀλλά καί τήν ἐπίκληση ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ

ἄρθρου 25 παρ. 4 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἔγραφα πάλι: «Ὅλοι αὐτοί ὅμως, δέν συνενώθηκαν μόνον ἐπειδή κάποιοι τούς προσκάλεσαν. Συγκεντρώθηκαν καί ἐπειδή κάποιοι τούς ἀπογοήτευσαν ἤ τούς διέψευσαν. Εἶναι πανθομολογούμενο ὅτι οἱ φωτογραφίες διάφορων ἀναγνωρίσιμων ἀπό ποικίλους χώρους στήν ἀρχή τοῦ ἐμβολιασμοῦ, περισσότερο ἔβλαψαν παρά βοήθησαν. Δέν εἶναι δυνατό νά προσπαθεῖς νά προωθήσεις ἕνα τόσο σοβαρό θέμα γιά τήν θωράκιση τῆς δημόσιας ὑγείας μέ ἐπικοινωνιακές μεθόδους τύπου διαφημιστικῆς καμπάνιας ἤ ἐπιπέδου προεκλογικῆς ἐκστρατείας. Πότε ἀναδείχθηκε ἡ σημασία τοῦ ἐμβολιασμοῦ μέ ἐπιχειρήματα; Ποιός μίλησε ὑπεύθυνα; Πότε ἔγινε προσπάθεια να πειστοῦν κι ὄχι νά παρασυρθοῦν οἱ πολίτες; Ἡ διάθεση κάρτας μέ συγκεκριμένο ποσό στούς νέους πού ἐμβολιάσθηκαν, εὔκολα ἑρμηνεύθηκε ὡς ἀπόπειρα χρηματισμοῦ καί ἐξαγορᾶς τους. **Πῶς μποροῦμε νά προσβάλουμε τόσο εὔκολα τά νειᾶτα τῆς πατρίδας μας θεωρῶντας ὅτι «παζαρεύουν» ἤ «ξεπουλιοῦνται»;** Δέν περνᾶ κἄν ἀπο το μυαλό ὁρισμένων ὅτι οἱ νέοι μας ἔχουν εὐαισθησίες καί φιλότιμο; Τί ἦθος τούς διδάσκουμε; Ἤδη ξεκίνησε νά γίνεται λόγος καί γιά λήψη διοικητικῶν μέτρων ἐναντίον ὅσων ἀποκρούουν τόν ἐμβολιασμό. (…) σέ ἐπίπεδο δημοκρατικοῦ Κράτους Δικαίου, στή χώρα πού θεσμοθέτησε τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου, γέννησε τήν δημοκρατία καί ἀγωνίσθηκε πάντα ἀγῶνες δίκαιους καί ἱερούς, δέν ἐπιτρέπεται νά τιμωρεῖται ἡ ἄποψη, νά ποινικοποιεῖται ἡ διαφορετικότητα ἤ νά ἀναδεικνύεται ποικιλοτρόπως ἡ κρατική ἐκδικητικότητα στούς ὅποιους διαφωνοῦντες. Πρόσφατα ἔγινε ἐπίκληση τοῦ ἄρθρου 25 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος τῆς χώρας μας. Μιά πρώτη παρατήρηση, γιά νά φτάσεις στήν παράγραφο 4 πρέπει πρῶτα νά περάσεις ἀπό τίς παραγράφους 1, 2 καί 3. (…)

Ἑπομένως, τό Κράτος δικαιοῦται νά ἀξιώνει ἀπό ὅλους τούς πολίτες τήν ἐκπλήρωση τοῦ χρέους τῆς κοινωνικῆς καί ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, ἀλλά καί ὑποχρεοῦται νά ἐγγυᾶται τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώ- που ὡς ἀτόμου καί ὡς μέλους τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, καθώς καί τήν ἀρχή τοῦ κοινωνικοῦ Κράτους Δικαίου, ἐνῶ τά κρατικά ὄργανα ὑποχρεοῦνται νά διασφαλίζουν τήν ἀνεμπόδιστη καί ἀποτελεσματική ἄσκηση τους. Μέ ἄλλα λόγια, τό Κράτος δέν μπορεῖ νά στρέφεται τιμωρητικά ἐναντίον ἀπόψεων, ἐπομένως δέν μπορεῖ νά μελετᾶ ἀναστολή ἐργασιακῆς σχέσης μέ ταυτόχρονη ἀφαίρεση τῆς ἀσφαλιστικῆς κάλυψης γιά μή ἐμβολιασμένο ὑγειονομικό ἀμοιβόμενο ἀπό τό δημόσιο, ὅταν ἔχει τήν δυνατότητα μετάταξης. Περαιτέρω καί στόν ἰδιωτικό τομέα, ὅπου δέν ὑπάρχουν οἱ ἀντίστοιχες δυνατότητες, πάλι τό Κράτος θά μποροῦσε μέσω προγραμμάτων, νά διευκολύνει τήν μετακίνηση ἐργαζομένων σέ θέσεις ἐργασίας ὅπου δέν ὑφίσταται ἐπαφή μέ ἄλλους καί δέν δημιουργεῖται κίνδυνος ζωῆς. Ἐάν θέλουμε νά εἴμαστε εἰλικρινεῖς μέ τούς ἑαυτούς μας, ἡ ὅλη ἐξέλιξη τοῦ σημαντικοῦ ζητήματος τῶν ἐμβολίων οἰκοδομήθηκε ἐπάνω στήν φυσιολογική κόπωση τῶν πολιτῶν ἀπό τά μέτρα κατά τῆς πανδημίας καί τήν ἐξέλιξή της σέ ἀγανάκτηση καί ὀργή. Κάποιοι

ἐπικαλούμενοι τήν ἀναγκαιότητα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἔσπευσαν νά πιέσουν μέ ὅρους ὑποχρεωτικότητας καί φόβου, χωρίς νά προνοήσουν νά ἐκτονώσουν τή συσσωρευόμενη κοινωνική ἔνταση. Εἶναι ἀλήθεια πώς κάποιους τούς πιέζει ἡ εὐθύνη τους καί ἐνεργοῦν μονοδιάστατα. Εἶναι ἀλήθεια πώς δέν ἀφήνουμε χῶρο στήν ἐπιστημονική κοινότητα νά πραγματοποιήσει τό ἔργο της καί νά ἀναπτύξει τά ἐπιχειρήματά της σέ συνθῆκες ἀπροκατάληπτες (παρεμπιπτόντως τά Δελτία Τύπου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Λάρισας τῆς 12ης Ἰουλίου καί τῆς 16ης Ἰουλίου 2021 εἶναι μνημειώδη στήν ἐπιχειρηματολογία τους). Εἶναι ἀλήθεια πώς ἄλλοι αἰσθάνονται νά πνίγονται καί ἀντιδροῦν σπασμωδικά.

Ἡ μεγαλύτερη ἀλήθεια εἶναι πώς δέν συζητᾶμε νηφάλια καί σοβαρά, ἀλλά μέ ὅρους ὑποταγῆς τοῦ ὅποιου ἄλλου στό δικό μας πίστευμα. Κι αὐτό εἶναι τό ἐπικίνδυνο. Δημιουργεῖται ἐμφυλιοπολεμικό κλῖμα διχασμοῦ, διαίρεσης, διχόνοιας τήν κρίσιμη στιγμή πού δέν τό χρειαζόμαστε καθόλου, ἀντίθετα ἔχουμε ἀνάγκη τήν μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση γιά νά ξεπεράσουμε τήν δύσκολη περίοδο τῆς πανδημίας. Μέ ἄλλα λόγια, τό μεγαλύτερο ἀγαθό πού πρέπει νά προστατεύσουμε σήμερα εἶναι ἡ ἑνότητά μας. Γι᾽ αὐτό «στῶμεν καλῶς»!».

Μετά τά παραπάνω, νομίζω ὅτι κι ἐγώ μπορῶ νά ἀπορῶ «τίς Ὑμᾶς ἐβάσκανεν;» καί νά Σᾶς παρακαλέσω νά διαβάσετε ὡς ἀπάντηση τό ἴδιο Ἁγιογραφικό κείμενο πού μοῦ παραθέτετε, δηλαδή τούς πέντε πρώτους στίχους τοῦ τρίτου κεφαλαίου τῆς πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Στήν παρατήρησή Σας δέ ὅτι: «Στίς παλαιότερες γενεές οἱ κληρικοί μας ὡδηγοῦσαν τούς πιστούς στήν ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ μας καί ὄχι στά χέρια τῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων καί τοῦ ἐπάρατου ἐμβολιασμού!», θέλω νά διευκρινίσω πώς κι ἐγώ στήν ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ μας θέλω νά ὁδηγήσω τούς ἀνθρώπους, ἀλλά ὄχι πρίν τήν ὥρα τους…

Σεβασμιώτατε Γέροντα.
Σᾶς παρακαλῶ καταλάβετε ὅτι πολλά ἀπό τά ὅσα ὑποστηρίζετε δέν εἶναι δικά Σας, ἀλλά Σᾶς τά ἔχουν περάσει τεχνηέντως ἄλλοι. Καί πάλι στό παραπάνω ἄρθρο μου ἔγραφα γιά τά ὅσα κυκλοφοροῦν ἀπό κύκλους συνειδητῶν ἀρνητῶν τοῦ ἐμβολίου ὅτι: «(…) συνιστοῦν συνομωσιολογία, θρησκοληψία καί κατάλυση τοῦ Κράτους (ἰδίως τοῦ Κράτους Δικαίου). **Τή στιγμή αὐτή ἔχει ἀναπτυχθεῖ ἕνας ἰδιότυπος συγκρητισμός, κατά τόν ὁποῖον ἔχουν ληφθεῖ ἀπό διάφορα ἰδεολογικά ρεύματα καί θρησκεύματα στοιχεῖα πού χρησιμοποιοῦνται σωρηδόν**. Ἀπό τήν Ὀρθοδοξία ἐκμεταλλεύονται τόν προφητικό λόγο καί τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Παϊσίου βάζοντας στό στόμα του λόγια πού ποτέ δέν εἶπε, ἀπό τήν δεξιά ἐκμεταλλεύονται τήν εὐαισθησία «στήν προστασία τῆς πατρίδας καί τῆς ἀναλλοίωτης ταυτότητάς της», ἀπό τήν ἀριστερά στηρίζονται στήν «ἀντίσταση κατά τῶν ἀντιλαϊκῶν πολιτικῶν» πού

πάντα ἀναπτύσσει ἡ ἑκάστοτε Κυβέρνηση «σέ συνεργασία μέ τά συμφέροντα». Στή συγκέντρωση τῆς Λάρισας εἶδα μαζί ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας, παλαιοημερολογίτες, διάφορους ἀπό τό φάσμα τῆς δεξιᾶς, διάφορους ἀπό το φάσμα τῆς ἀριστερᾶς, πανώ μέ μαῦρα καί πανώ μέ κόκκινα χρώματα...». Τί δουλειά ἔχετε Ἐσεῖς μέ ὅλα αὐτά; Παραιτηθήκατε γιά νά ἐφησυχάσετε καί νά ἑτοιμαστεῖτε, ὅπως εἴχατε πεῖ, γιά τήν σπουδαιότερη στιγμή τῆς ζωῆς, τόν θάνατο. Γιατί δέν τό τηρεῖτε; Μέ ἀναγκάζετε νά δαπανῶ χρόνο γιά νά ἀναιρέσω ἐπιχειρήματα τά ὁποῖα δέν ταιριάζουν σέ ἕναν συνετό καί πολιό Ἱεράρχη. Προσπαθῶ νά Σᾶς πείσω νά προφυλάξετε τόν Ἑαυτό Σας καί νά μήν ἐκτίθεσθε. **Δυστυχῶς τό κάνω δημόσια γιατί Ἐσεῖς δώσατε τήν ἀφορμή ἐπικαλούμενος μάλιστα τό ἀγαπητό Σας: «τά δημοσίως λεγόμενα καί πραττόμενα, δημοσίως πρέπει καί νά ἐλέγχωνται»** (ΕΠΕ, 23,393). Δέν πρόκειται νά τό ξανακάνω, ἄν καί γνωρίζω ὅτι θά ἐπανέλθετε, ὄχι γιατί Σᾶς περιφρονῶ, ἀλλά γιατί δέν θέλω νά Σᾶς ἐκθέτω καί νά δίνω δικαίωμα νά γράφουν κάποιοι στά σχόλια μέ χαιρεκακία: «ἐπιτέλους βρέθηκε κάποιος νά τόν μαζέψει». Σᾶς διαβεβαιῶ λοιπόν, ὅτι ἐπί τοῦ θέματος δέν πρόκειται νά ἐπανέλθω σεβόμενος πολλά πράγματα, παρακαλῶντας Σας ὅμως, ταυτόχρονα νά σεβαστεῖτε Σεῖς πρῶτος τήν ἱστορία Σας, τήν ἀγάπη Σας πρός τήν Ἐκκλησία, ἀλλα καί τήν πατρίδα καί τόν λάο της πού δοκιμάζεται δεινῶς ὄχι τόσο ἀπό τήν πανδημία, ὅσο ἀπό τό κλῖμα φοβίας πού ἔχουν ἐξαπολύσει ὅσοι μέ περισσή ἐπιστημονοφάνεια σπεύδουν νά κεφαλαιοποιήσουν πολιτικά ὠφέλη ἀπό τήν παροῦσα κρίση ἐκμεταλλευόμενοι τήν καλή διάθεση πολλῶν σάν κι Ἐσᾶς.

Μέ υἱική ἀγάπη καί ἄπειρο σεβασμό.